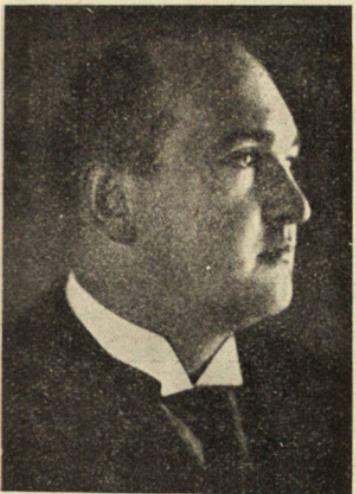

пънне при Оскаръ Ное, учиъл също германистика, история и музикална наука въ Берлинъ и Лайпцигъ, професоръ въ Хайделбергъ и Хале по музикална наука, отъ 1925—директоръ на държавната Академия

Хансъ Йоахимъ Мозеръ

за църковна и училищна музика, същевременно професоръ въ университета въ Берлинъ. Отъ многото негови трудове, най-важни сѫ: „История на нѣмската музика“ (1920—22), „Евангелската църковна музика“ (1926), „Мажорът като разсъв проблемъ“, „Къмъ ритмиката на старонѣмския народни пѣсни“, „Хармоничните функции въ тоналната каденция“, „Релативна характеристика на тоналността“. Трудове въ областта на гласовата техника: „Техника на нѣмското пѣвческо изкуство“, „Свойство на обертоновете“ и др.

Мойзесъ, Александъръ — Moyses, Alexander — словенски компонистъ, род. 1906 въ Клашоре, учиъл въ Пражката консерватория (като ученикъ на Р. Каренъ, От. Шинъ и В. Новакъ), сега е професоръ въ музикалната академия въ Братислава. Писалъ: симфонии, редица композиции за пиано, хорове, симфонична джазова увертура „Vest-pocket“,

сюита за цигулка и пиано, симфония-кантата на „Демонтажъ“ отъ И. Роба Поничанъ — за соло, хоръ и оркестър.

Мойзесъ, Микулашъ — Moyses, Mikulaš — словенски компонистъ, баща на горния, род. 1872 въ Велика Слатина, учиъл въ Музикалната академия въ Буда-Пеща, дето е бил професоръ, писалъ: много хорове, скердо за оркестъръ, два струнни квартета, църковни и свѣтски композиции за пиано и органъ — мелодрами, пѣсни и др.

Мойзисовичъ, Родерихъ — Mojsisovics, Roderig — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 10 май 1877 въ Грацъ, учиъл въ Кьолнската консерватория при Вюлнеръ и Клаувелъ, после при Туйле въ Мюнхенската академия, диригентъ на Мажжото пѣвческо дружество въ Бърно, следъ две години се връща въ родния си градъ, а отъ 1908 поема директорството на Музикалното училище въ Петая (Шайермаркъ). Творби: 2 симфонии, една симфоническа поема „Мистиченъ хоръ“ изъ Фаустъ — за соли, двоенъ хоръ, оркестъръ и органъ; една серенада за струненъ оркестъръ, една концертна сцена съ оркестъръ, органови и клавирни нѣща, пѣсни, и писалъ: оперни аялизи, единъ трудъ за Регеръ, и множество статии.

Мокеро, Домъ Андре — Moscuereau, Dom André — Бенедиктински монахъ (игуменъ), род. бюни 1849 въ Тесуалъ, отначало челистъ, участвувалъ въ камерните изпълнения на Данкла, следъ влизането си (1875) въ Бенедиктинския орденъ, се отдава на изучаване григорианското пѣне при Домъ Потиеръ въ Солезъмъ; 1889 започва своето голѣмо дѣло „Музикална палеография“ (gl. t.) и продължава дѣлото на Бенедиктинците — свои предходници по изучаването на старатъ църковни пѣспопъния и възстановяването имъ въ тѣхния първичен видъ. Помѣстенът въ „Музикална палеография“, както и излѣзлиятъ отдѣлно трудове на М. — изследвания на Григорианските напѣви — сѫ много цененъ приносъ къмъ изучаването ритмиката на тѣзи напѣви. Най-важни отъ тѣхъ сѫ: „Григорианска ритмика“ (1908).